

VẬN DỤNG PHƯƠNG PHÁP GIÁO DỤC CỦA HỒ CHÍ MINH VÀO GIẢNG DẠY LÝ LUẬN CHÍNH TRỊ Ở VIỆT NAM HIỆN NAY

Nguyễn Hồng Quý*

TÓM TẮT

Title: Manipulate educational methods of Ho Chi Minh in teaching political theories in Vietnam nowadays

Từ khóa: Lý luận chính trị; Phương pháp; Phương pháp giáo dục

Keywords: Political theory; Method; Methods of education

Thông tin chung:

Ngày nhận bài: 21/9/2016;

Ngày nhận kết quả bình duyệt: 17/10/2016;

Ngày chấp nhận đăng bài: 06/9/2017.

Tác giả:

* ThS., trường Đại học FPT Tp. Hồ Chí Minh

hongquyvnucm@gmail.com

Hồ Chí Minh là người đầu tiên đặt vấn đề giáo dục lý luận cách mạng ở nước ta và thực hành kiên trì, bền bỉ việc giáo dục lý luận chính trị cho các thế hệ người Việt Nam yêu nước. Người đã để lại cho cách mạng Việt Nam cả một di sản to lớn về giáo dục lý luận chính trị. Đó là cả một hệ thống quan điểm của Người về khái niệm giáo dục chính trị, về vị trí và mục đích của giáo dục lý luận chính trị, cũng như về nội dung, phương châm, phương pháp giáo dục lý luận chính trị. Bài viết này tác giả tập trung bàn về việc vận dụng phương pháp giáo dục Hồ Chí Minh vào công tác giảng dạy các môn lý luận chính trị ở nước ta hiện nay.

ABSTRACT

Ho Chi Minh was the first to put the education of revolutionary theory and to practice this political theory education perseverely for generations of Vietnamese patriots. Ho Chi Minh left a huge political theory education for Vietnam's revolutionary heritage. It's a whole system of Ho Chi Minh views on the concept of political education, location and purpose of political theory education, as well as the content, motto, educational methods of political theory. This article focuses on the application of Ho Chi Minh's educational methods on teaching political theories as a subject in Vietnam nowadays.

1. Giới thiệu

Chủ tịch Hồ Chí Minh, anh hùng giải phóng dân tộc, nhà văn hóa kiệt xuất. Tư tưởng của Người là tài sản tinh thần to lớn của Đảng và dân tộc ta, là ngọn cờ thắng lợi của cách mạng Việt Nam. Là một nhà chính trị chuyên nghiệp, Hồ Chí Minh thấy rõ vai trò của công việc đào tạo, giảng dạy lý luận chính trị. Người rất quan tâm đến việc truyền bá, giảng dạy và học tập lý luận. Ngay từ ngày đầu của phong trào cách mạng, Hồ Chí Minh đã khẳng định: “*Khi không có lý luận cách mạng thì không có vận động cách mạng*” (Hồ Chí Minh, 2011, tr.588). “*Học tập chủ nghĩa, dùi mài tư tưởng, nâng cao lý luận, chỉnh đốn tổ chức – là những việc cần kíp*” (Hồ

Chí Minh, 2011, tr.33). Vì vậy, giảng dạy và học tập lý luận là nhiệm vụ rất quan trọng đối với cách mạng.

Theo quan điểm của Hồ Chí Minh, học tập chủ nghĩa Mác - Lênin là học tập chân lý cách mạng và phương pháp biện chứng, bởi cách mạng là sáng tạo. Sự nghiệp cách mạng đòi hỏi mỗi người muốn hoàn thành nhiệm vụ phải sáng tạo, phải có sáng kiến trong các lĩnh vực công tác. Giáo dục, học tập lý luận không phải giáo điều từng câu, từng chữ, mà phải nắm vững lập trường, quan điểm, phương pháp, tinh thần cách mạng, để phân tích và giải quyết các vấn đề cụ thể của cách mạng nước ta. Việc giáo dục lý luận chính trị

là giúp người học nắm được bản chất cách mạng và khoa học của học thuyết đó.

Mỗi khi gặp một vấn đề cần giải quyết, chúng ta lại lục tìm trong kho tàng di sản tư tưởng mà Chủ tịch Hồ Chí Minh đã để lại và tìm thấy ở đó những chỉ dẫn còn nóng hổi tính thời sự. Ngày 09/10/2014, Tổng Bí thư Nguyễn Phú Trọng đã ký Nghị quyết số 37-NQ/TW của Bộ Chính trị “Về công tác lý luận và định hướng nghiên cứu đến năm 2030”, trong đó Đảng đã thẳng thắn thừa nhận, vấn đề của công tác lý luận của chúng ta hiện nay *“Công tác lý luận còn có những hạn chế, khuyết điểm. Nhìn chung, lý luận còn lạc hậu, tính dự báo thấp, kết quả nghiên cứu lý luận chưa đáp ứng tốt yêu cầu của thực tiễn. Nghiên cứu về hình hình thế giới, khu vực và vấn đề thời đại chưa sâu sắc, toàn diện”* (Nghị quyết số 37/NQ-TW, ngày 09/10/2014).

Bài viết này tác giả tập trung bàn về việc vận dụng phương pháp giáo dục của Hồ Chí Minh của giảng viên vào công tác giảng dạy các môn lý luận chính trị ở nước ta hiện nay, với đối tượng là sinh viên các trường đại học, cao đẳng khối không chuyên nói chung và sinh viên chuyên ngành lý luận chính trị nói riêng.

2. Nội dung nghiên cứu

Các bộ môn khoa học Mác – Lênin giảng dạy cho sinh viên chuyên ngành chính trị (tương lai sẽ là giảng viên lý luận chính trị) chứa đựng một khối lượng kiến thức rất rộng, vừa mang tính khoa học, vừa mang tính giai cấp, lập trường tư tưởng gắn với việc rèn luyện, tu dưỡng đạo đức cách mạng, xây dựng bản lĩnh chính trị. Nhưng các khái niệm, phạm trù thường có tính trừu tượng cao; các quan điểm, nguyên tắc thường được xem là khô khan, cứng nhắc đối với sinh viên. Mặt khác, đa số sinh viên khi tiếp cận môn học này với nền tảng kiến thức lý luận chính trị còn non nớt, còn rất ngỡ ngàng, cộng với việc phương pháp tiếp cận nghiên cứu, học tập môn học này đôi chỗ còn lúng túng. Bên cạnh đó sự giảm sút lý tưởng của một bộ phận cán bộ, đảng viên ảnh hưởng không nhỏ đến ý thức của sinh viên khi tiếp thu các môn khoa học này.

Trước thực tế ấy, vấn đề nâng cao chất lượng đào tạo giảng viên lý luận chính trị ở Việt Nam hiện nay trở thành một vấn đề cấp bách. Vì vậy, chúng tôi tìm hiểu những quan điểm của Hồ Chí Minh về công tác tuyên huấn. Tuy nhiên trong phạm vi bài viết này, tác giả xin được đề cập đến một nội dung mà tác giả tâm đắc nhất. Đó là quan điểm của Hồ Chí Minh về phương pháp giảng dạy lý luận chính trị.

Thuật ngữ “Phương pháp” bắt nguồn từ tiếng Hy Lạp, “Methodos” nguyên văn là con đường đi tới một cái gì đó; có nghĩa là cách thức đạt tới mục đích và bằng một hình ảnh nhất định; nghĩa là một hành động được điều chỉnh. “*Phương pháp dạy học nói chung, bao gồm: Phương pháp dạy và phương pháp học. Phương pháp dạy là cách thức hoạt động của giảng viên, truyền đạt cho sinh viên nội dung trí dục và tổ chức, điều khiển hoạt động nhận thức và thực tiễn của sinh viên nhằm đạt được mục đích dạy học. Phương pháp học là cách thức hoạt động của sinh viên dưới sự chỉ đạo sư phạm của giảng viên. Đây là hoạt động tự giác, tích cực, tự lực, tiếp thu (lĩnh hội) nội dung trí dục và tự tổ chức, tự điều khiển quá trình nhận thức và hoạt động thực tiễn của bản thân nhằm đạt được mục đích dạy học*” (Lưu Xuân Mới, 2000, tr.163).

Nội dung, phương pháp dạy và học lý luận chính trị theo quan điểm của Hồ Chí Minh có những nội dung chính sau đây:

2.1. Dạy và học lý luận chính trị phải nâng cao và hướng dẫn việc tự học, phải biết tự động học tập, lấy tự học làm cốt

Hồ Chí Minh đề cập đến phương pháp này với sự quan tâm đặc biệt *“Phải nâng cao và hướng dẫn việc tự học. Học tập ở trường của đoàn thể không phải như học ở các trường lối cũ, không phải có thầy thì học, thầy không đến thì đùa. Phải biết tự động học tập”* (Hồ Chí Minh, 2011, tr.360).

Các môn lý luận chính trị góp phần hình thành, bồi dưỡng cho sinh viên thế giới quan, phương pháp luận khoa học, trang bị những kiến thức cơ bản về tư tưởng Hồ Chí Minh,

đường lối cách mạng của Đảng ta, góp phần định hướng suy nghĩ, hành động và hoàn thiện nhân cách cho thế hệ trẻ. Vì vậy, người học đến lớp không phải để nghe những lời diễn giảng một chiều mang tính chủ quan nhất định từ người dạy, mà qua những kiến thức đó, người học nhận thức, đánh giá và vận dụng vào thực tiễn như thế nào. Để đạt hiệu quả, ngoài việc nghe giảng trên lớp người học phải có phương pháp phù hợp để tự học, tự nghiên cứu. Nói cách khác, nếu người học không nỗ lực, phấn đấu trong việc tự học thì việc dạy học các môn lý luận chính trị không thể đạt hiệu quả như mong muốn.

Theo Hồ Chí Minh, việc tự học diễn ra ở mọi nơi, đặc biệt là học từ thực tế, học ở quần chúng nhân dân *“học ở trường, học ở sách vở, học lẫn nhau và học nhân dân, không học nhân dân là một thiếu sót rất lớn”* (Hồ Chí Minh, 2011, tr.361). Bởi lẽ, tự học là một công việc tương đối phức tạp, đa dạng hóa, vì mỗi người học đều có phương pháp học tập riêng, một thời gian riêng cho mình.

Thực chất của phương pháp này, nói theo ngôn ngữ hiện đại là *“lấy người học làm trung tâm”*, chuyển từ phương pháp cũ, từ cách truyền thụ kiến thức một chiều – thầy giảng, trò ghi, sang cách tổ chức quá trình nhận thức năng động của người học. Người học và người dạy cùng làm việc trên lớp, trong thảo luận hoặc người học tự làm việc theo hướng dẫn của giảng viên.

Theo đó, người học phải chuẩn bị kỹ nội dung qua các khâu học tập trên cơ sở giáo trình và tài liệu tham khảo có liên quan, người giảng viên cần phải có sự đầu tư và chuẩn bị thật chu đáo từ khâu soạn bài giảng, thực hiện bài giảng, thảo luận,... Đồng thời, người giảng viên phải không ngừng cập nhật, bổ sung kiến thức về lý luận cũng như thực tiễn để không ngừng nâng cao tri thức của người thầy. Trong khi giảng dạy cần phải khơi dậy tính chủ động của người học, đặc biệt là gợi ý để trao đổi những kinh nghiệm công tác, từ đó gom lại thành những bài học kinh nghiệm.

Trong việc tự học, Người nói *“phải nêu cao tinh thần khiêm tốn, thật thà. Đào sâu suy nghĩ khi nghiên cứu các tác phẩm của Mác - Lênin, các bài giảng của các đồng chí giáo sư bạn, khiêm tốn học tập các đồng chí giáo sư bạn, cái gì biết thì nói biết, không biết thì nói không biết. Kiêu ngạo, tự phụ, tự mãn là kẻ thù số một của học tập”* (Hồ Chí Minh, 2011, tr.98). Đồng thời, *“phải tự nguyện, tự giác, xem công tác học tập cũng là một nhiệm vụ mà người cán bộ cách mạng phải hoàn thành cho được, do đó mà tích cực, tự động hoàn thành kế hoạch học tập, nêu cao tinh thần chịu khó, cố gắng, không lùi bước trước bất kỳ khó khăn nào trong việc học tập”* (Hồ Chí Minh, 2011, tr.98).

Đặc biệt, đối với người dạy, việc tự học càng quan trọng hơn *“người huấn luyện phải học thêm mãi thì mới làm được công việc huấn luyện của mình. Lênin khuyên chúng ta “Học, học nữa, học mãi”. Mỗi người đều phải ghi nhớ và thực hành điều đó, những người huấn luyện lại càng phải ghi nhớ hơn ai hết”* (Hồ Chí Minh, 2011, tr.356).

2.2. Phải nêu cao tác phong độc lập suy nghĩ và tự do tư tưởng

Người căn dặn, *“phải nêu cao tác phong độc lập suy nghĩ và tự do tư tưởng”* (Hồ Chí Minh, 2011, tr.98). Trong khi tự đọc tài liệu, sách báo *“thì phải đào sâu hiểu kỹ, không tin một cách mù quáng từng câu một trong sách, có vấn đề chưa thông suốt thì mạnh dạn đề ra và thảo luận cho vỡ lẽ. Đối với bất cứ vấn đề gì đều phải đặt câu hỏi “vì sao?”, đều phải suy nghĩ kỹ càng xem nó có hợp với thực tế không, có thật là đúng lý không, tuyệt đối không nên nhắm mắt tuân theo sách vở một cách xuôi chiều. Phải suy nghĩ chín chắn”* (Hồ Chí Minh, 2011, tr.99). Chỉ có như vậy mới tránh được giáo điều và việc học lý luận mới có ích cho cách mạng.

Đối với sinh viên được đào tạo để sau này trở thành giảng viên lý luận chính trị, thì tất yếu phải tuân theo phương pháp này. Bởi lẽ đối với sinh viên, đọc sách không những là

nhu cầu, hứng thú mà còn là một nhiệm vụ tất yếu. Đọc giáo trình, tài liệu để tự học, tự nghiên cứu là công việc chính của mỗi sinh viên. Trong quá trình học tập để trở thành giảng viên các môn lý luận chính trị, không chỉ đòi hỏi người học phải đọc nhiều mà trong khi đọc, khi học cần phải có tác phong suy nghĩ độc lập, tự do tư tưởng để phân tích đúng đắn vấn đề, đúc rút những tri thức lý luận phù hợp với thực tiễn xã hội, bắt kịp được theo sự phát triển của xã hội.

Với sự bùng nổ thông tin và sự xuất hiện các phương tiện thông tin đại chúng, sự gia tăng các nhà xuất bản, các ấn phẩm như ở nước ta hiện nay, thì phương pháp này càng trở nên quan trọng. Bởi lẽ, kèm theo xu hướng tự do ngôn luận, tự do báo chí thì những thông tin khác nhau, thậm chí là trái chiều ở các ấn phẩm khiến cho người đọc khó phân định, đòi hỏi người đọc phải có tác phong độc lập trong suy nghĩ trên cơ sở bản lĩnh chính trị vững vàng.

2.3. Công tác giáo dục lý luận chính trị phải thiết thực, cụ thể, phù hợp với đối tượng, với thực tiễn

Ở Hồ Chí Minh, lý luận gắn liền với thực tiễn trở thành đặc trưng nhất quán trong suốt hành trình hoạt động cách mạng và trải rộng theo hệ thống tư tưởng của Người. Trong phương pháp dạy – học lý luận chính trị, Người cho rằng *“công tác giảng dạy phải xuất phát từ tình hình cụ thể của đất nước, của địa phương phù hợp với từng đối tượng cán bộ công tác ở cơ quan, ban ngành cấp tỉnh, cấp huyện, thị...”* (Hồ Chí Minh, 2011, tr.129). Theo Người, *“việc huấn luyện cốt yếu ở thiết thực, chu đáo hơn tham nhiều. Việc cốt yếu là phải làm cho người đọc thấu hiểu vấn đề. Nhưng thấu hiểu vấn đề cũng có nhiều cách, có cách thấu hiểu thật tỷ mỉ, nhưng dạy theo cách đó tốn rất nhiều thì giờ”* (Hồ Chí Minh, 2011, tr.128-129). Trái lại, cũng có cách dạy bao quát mà vẫn làm cho người học thấu hiểu được vấn đề.

Như vậy, người dạy cần hiểu rõ và nắm chắc nhu cầu nhận thức của người học và mối

liên hệ giữa nội dung học tập với công việc, ngành nghề tương lai của người học và thực tiễn địa phương. Hồ Chí Minh cũng cho rằng, *“giảng dạy và huấn luyện phải gắn lý luận với thực tế trong quá trình giảng dạy. Phải dạy người học cả kỹ năng tiếp cận và phương pháp thực hành để vận dụng lý luận đó vào cuộc sống và thực tế công tác của họ. Nếu chỉ dạy lý luận mà không dạy thực hành thì mới chỉ đạt một nửa yêu cầu mà thôi...”* và Người viết *“Lý luận phải đem ra thực hành. Thực hành phải nhằm theo lý luận. Lý luận cũng như cái tên (hoặc viên đạn). Thực hành cũng như cái đích để bắn. Có tên mà không bắn, hoặc bắn lung tung, cũng như không có tên. Lý luận cốt để áp dụng vào thực tế. Chỉ học thuộc lòng, để đem loè thiên hạ thì lý luận ấy cũng vô ích”* (Hồ Chí Minh, 2011, tr.275-276).

Trong bối cảnh kinh tế thị trường hội nhập, người học ngày càng năng động hơn, thông minh hơn, đòi hỏi giảng viên giảng dạy lý luận chính trị phải trăn trở tìm tòi đào sâu suy nghĩ nâng cao trình độ, hiểu biết thực tiễn phong phú, không được áp đặt kiến thức đối với người học. Sự hội nhập cho phép chúng ta có nhiều điều kiện, cơ hội học tập, trao đổi chuyên gia, nâng cao trình độ lý luận của chúng ta lên tầm cao hơn.

2.4. Về việc xây dựng đội ngũ cán bộ giảng dạy

Hồ Chí Minh cho rằng: *“Phải lựa chọn rất cẩn thận những nhân viên phụ trách việc huấn luyện”* (Hồ Chí Minh, 2011, tr.313). Bởi lẽ, điều kiện có ý nghĩa quyết định hiệu quả công tác giáo dục lý luận chính trị là đội ngũ và chất lượng giảng viên làm công tác đào tạo. Theo Người, *“không phải ai cũng huấn luyện được nhất là người huấn luyện của đoàn thể cần phải có trình độ hiểu biết chuyên sâu, người huấn luyện cũng phải làm kiểu mẫu về mọi mặt: tư tưởng, đạo đức, lối làm việc,...”* (Hồ Chí Minh, 2011, tr.133).

Hồ Chí Minh cho rằng, *“phẩm chất của người giảng dạy lý luận chính trị là phải không ngừng học tập, người giảng viên phải có lòng đam mê, khiêm tốn học tập, không có*

thái độ kỳ thị, học thêm mãi, biết kết hợp và làm giàu trí tuệ của mình” (Hồ Chí Minh, 2011, tr.134). Người giảng viên nào tự cho mình là đã biết đủ cả rồi, thì người đó dốt nhất và người đó không thể làm công việc giảng dạy được. Người giảng viên lý luận chính trị phải thực hiện học không biết chán, dạy không biết mỏi. Nếu ngưng học tập thì kiến thức lý luận đó sẽ trở nên cũ, xơ cứng, nó không phản ánh thực tiễn sinh động nên làm cho việc dạy và học không có hiệu quả.

Trong giảng dạy lý luận chính trị, giảng viên đóng vai trò đặc biệt quan trọng và có ý nghĩa quyết định không chỉ đơn thuần ở vai trò hướng dẫn, định hướng tư tưởng, tạo dựng nền tảng tư tưởng, họ có ảnh hưởng đặc biệt và trực tiếp đối với sự phát triển nhân cách, niềm tin, lý tưởng mà người học tiếp nhận. Nhân cách mẫu mực, lập trường kiên định vững vàng, niềm tin vào Đảng, vào chế độ của giảng viên tạo dấu ấn để sinh viên vững vàng trong lĩnh hội, tiếp nhận kiến thức và rèn luyện để trở thành giáo viên làm nhiệm vụ giáo dục nhân cách, đạo đức, niềm tin, lý tưởng cách mạng cho thế hệ trẻ. Do đó, giảng viên lý luận chính trị phải được đào tạo cơ bản, ngoài chuyên môn tốt, phải thật sự là tấm gương mẫu mực về nhân cách, có trách nhiệm chính trị cao, niềm tin vững vàng vào chủ nghĩa Mác - Lênin vào lý tưởng và con đường mà Đảng ta đã lựa chọn.

2.5. Tổ chức quản lý học viên trong quá trình đào tạo

Theo Hồ Chí Minh, muốn huấn luyện lý luận chính trị trước hết phải có tổ chức, có lãnh đạo sâu sát, tỉ mỉ và chu đáo. Tổ chức huấn luyện phải bám sát cả yêu cầu số lượng và chất lượng, đồng thời, Hồ Chí Minh quan tâm đến cách thức tổ chức lớp. Người chỉ ra một khuyết điểm cần sửa chữa ngay trong việc huấn luyện, đó là “tham lam nhiều mà không chu đáo”. Rõ ràng nhất là trong việc mở lớp huấn luyện: Lớp quá đông, Người căn dặn: “*Đông quá thì dạy và học ít kết quả vì trình độ lý luận của người học chênh lệch, nên*

thu nhận không đều. Trình độ công tác thực tế của người học cũng khác nhau, nên chương trình không sát” (Hồ Chí Minh, 2011, tr.361).

Người phê phán việc mở lớp nhiều, chồng chéo lẫn nhau, lớp học quá đông, tốn sức, tốn của của Đảng, Nhà nước và nhân dân mà kết quả lại không đầu vào đầu, thậm chí, Người còn gọi hiện tượng mở trường, mở lớp tràn lan là “dịch”. Người cho rằng, “*vì mở nhiều lớp nên thiếu người giảng. Thiếu người giảng thì học viên đâm chán nản. Thiếu người giảng thì phải đi “bắt phu”, vì thế người đến giảng khi nào cũng hấp tấp, lướt qua lớp này một chút, lớp khác một chút như chuồn chuồn đập nước, dạy không được chu đáo. Thiếu người giảng thì thường khi lại phải “bị lỗi”, người “bị lỗi” năng lực kém, nói sai, có hại cho học sinh, nghĩa là có hại cho đoàn thể”* (Hồ Chí Minh, 2011, tr.363).

Người cho rằng, “*các lớp huấn luyện phải được tổ chức thường xuyên; chương trình, giáo trình phải có tính hệ thống theo từng mức độ từ thấp đến cao, từ dễ đến khó, từ đơn giản đến phức tạp. Sắp xếp thời gian và bài học phải logic, mạch lạc với nhau mà không xung đột với nhau. Phải xem giáo dục lý luận là công việc thường xuyên của Đảng, của đoàn thể, là nhu cầu thường trực của cán bộ, đảng viên, gắn liền với quá trình hoàn thiện nhân cách nói chung”* (Hồ Chí Minh, 2011, tr.254).

2.6. Cần chuẩn bị tốt tài liệu, trang thiết bị, cơ sở vật chất phục vụ giảng dạy và học tập của đội ngũ giảng viên và học viên

Theo Hồ Chí Minh, tài liệu là một trong những yếu tố giữ vai trò cơ bản và có ý nghĩa quyết định đến kết quả, chất lượng giáo dục lý luận chính trị. Người cho rằng, “*tài liệu phải lựa chọn, xếp đặt lại, vì trình độ người học không đều nhau, cần có tài liệu thích hợp với từng hạng. Tài liệu không thích hợp thì học không có ích lợi gì”* (Hồ Chí Minh, 2011, tr.359). Hồ Chí Minh cũng cho rằng, cần phải biên soạn tài liệu một cách ngắn gọn, dễ hiểu, tránh nói dài, viết dài, không thiết thực.

Bên cạnh đó, Người còn căn dặn, “ngoài những tài liệu có sẵn như trên, còn có những tài liệu thiết thực khác. Đó là những kinh nghiệm do những người đi học mang đến, kinh nghiệm thành công cũng như kinh nghiệm thất bại. Những kinh nghiệm đó đem trao đổi, gom góp lại tức là những bài học quý, không phải cứ chờ đồng chí cấp trên đến nói chuyện thì mới là bài, là học. Việc trao đổi gom góp kinh nghiệm này phải có tổ chức hẳn hoi chứ không phải mạnh ai nấy nói” (Hồ Chí Minh, 2011, tr.130).

Ngày nay, trong công tác dạy học lý luận chính trị, không chỉ đòi hỏi tài liệu giáo trình học tập mà chúng ta cũng cần phải quan tâm đến những điều kiện cơ sở vật chất khác phục vụ cho việc học tập và giảng dạy lý luận. Đây cũng là một điều kiện quan trọng giúp cho việc dạy - học có được hiệu quả tốt, không thể thiếu trong quá trình hội nhập toàn cầu.

3. Kết luận

Lịch sử luôn thay đổi, trong giai đoạn phát triển bước ngoặt hiện nay, khi thời cơ và vận hội lớn đan xen cùng thử thách, nguy cơ không kém phần nghiêm trọng, nhất là khi đất nước hội nhập ngày càng sâu vào đời sống quốc tế, công tác giáo dục lý luận chính trị càng trở nên quan trọng đối với việc củng cố nền tảng tư tưởng của Đảng, nâng cao nhận thức, tình cảm và niềm tin của thế hệ trẻ đối với chủ nghĩa xã hội, đối với sự nghiệp đổi mới do Đảng khởi xướng và lãnh đạo. Và thực tế đã chứng minh rằng đất nước càng đổi mới thực chất là càng trở về với tư tưởng Hồ Chí Minh.

Quan điểm của Hồ Chí Minh về phương pháp dạy học lý luận chính trị mãi là những bài học, những kinh nghiệm thực tiễn giáo dục hết sức sinh động, thiết thực và hiệu quả đối với công tác đào tạo giảng viên lý luận chính trị ở Việt Nam hiện nay.

TÀI LIỆU THAM KHẢO

1. Đinh Xuân Lý (Chủ biên). (2003). *Một số chuyên đề về tư tưởng Hồ Chí Minh*. Hà Nội: NXB. Chính trị quốc gia.
2. Hồ Chí Minh *Toàn tập* (Tập 5). (2011). Hà Nội: NXB. Chính trị quốc gia.
3. Hồ Chí Minh *Toàn tập* (Tập 6). (2011). Hà Nội: NXB. Chính trị quốc gia.
4. Hồ Chí Minh *Toàn tập* (Tập 7). (2011). Hà Nội: NXB. Chính trị quốc gia.
5. Hồ Chí Minh *Toàn tập* (Tập 8). (2011). Hà Nội: NXB. Chính trị quốc gia.
6. Hồ Chí Minh *Toàn tập* (Tập 11). (2011). Hà Nội: NXB. Chính trị quốc gia.
7. Đảng Cộng sản Việt Nam. (2014). *Nghị quyết số 37/NQ-TW*. Ngày 09/10/2014.
8. Lưu Xuân Mới. (2000). *Lý luận dạy học đại học*. Hà Nội: NXB. Giáo dục.
9. Hội Đồng Trung ương chỉ đạo biên soạn giáo trình quốc gia các bộ môn khoa học Mác – Lênin, tư tưởng Hồ Chí Minh. (2009). *Giáo trình tư tưởng Hồ Chí Minh*, Hà Nội: NXB. Chính trị quốc gia.
10. Song Thành. (2005). *Hồ Chí Minh – nhà tư tưởng lỗi lạc*, Hà Nội: NXB. Lý luận chính trị.
11. Song Thành (Chủ biên). (2010). *Hồ Chí Minh – tiểu sử*. Hà Nội: NXB. Chính trị quốc gia.